

Buda Ferenc

Hatszor két haiku

*Vakon, hang nélkül
Furkál benn a fájdalom –
féreg a fában.*

*

*Ne hagyd el magad!
Untig elegendő, ha
lehagynak mások.*

*

*Ragyog a kék ég:
elfödi az űrvilág
feketességét.*

*

*Ki nem esendő?
A legerősebbek is
meg-megbotolnak.*

*

*Bőség meg ínség –
micsoda mérhetetlen
bajok forrása!*

*

*Elzsugorodva
olvad a tegnapi hó –
holnap felhő.*

*Ki vagy? A tested?
Hisz már tizenegyszer is
kicserélődött.*

*Siess! – biztatnak.
De vajon kit győzzek le
helyben futással?*

*Fekete, fehér –
s közül hétmilliárdnyi
szín keveréke.*

*Senkit ne nézz le!
Emlékezz rá: magad is
legalul kezdted.*

*Ormok és vermek
ellentéte elsimul.
Csak győzd kívánni.*

*Hársmag csírázik.
Vajon megérem-e még,
hogyan fűvél fel?*